

Efter kildeskattelovens § 1, nr. 2, ville personer, der den 1. januar 1969 ikke har bopæl her i landet og ikke er undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat, blive skattepligtige her til landet, såfremt de inden for de sidste 4 år havde haft bopæl her i landet. Skattepligten ville fortsætte, indtil den nævnte 4-års periode var udløbet. En sådan skattepligt alene begrundet i bopæl her i landet før kildeskatteordningens ikrafttræden er ikke fundet rimelig, og det foreslås derfor i paragraffens stk. 2, at der ved anvendelsen af den nævnte skattepligtsbestemmelse bortses fra bopæl her i landet før den 1. januar 1969. En person, der har boet her i landet indtil udgangen af året 1966, ville uden den foreslåede overgangsregel blive skattepligtig her i landet for indkomstårene 1969 og 1970. Overgangsreglen betyder, at denne skattepligt ikke indtræder.

Det følger som hovedregel direkte af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 1, at ændringerne i skattepligtsreglerne først får virkning fra den 1. januar 1969. Visse regler i kildeskattelovens afsnit II lader imidlertid skattepligten få en vis tilbagevirkende kraft. Dette gælder således § 8, stk. 1, og nogle af reglerne i § 20. Selv om almindelige fortolkningsprincipper antagelig måtte føre til samme resultat, er det fundet rigtigst i paragraffens stk. 3 udtrykkeligt at fastsætte, at disse regler ikke kan få virkning for tidsrum, der ligger før lovens ikrafttræden.

Til § 4.

Som tidligere anført er det foreslået at holde dødsboer, der er under offentligt skifte ved kildeskatteordningens ikrafttræden, uden for ordningen, således at de i stedet fortsat svarer skat efter de hidtil gældende regler. Bestemmelsen i § 4 tager sigte herpå.

Det er ønskeligt at knytte overgangsreglerne for dødsboer til et tidspunkt, der let kan konstateres, og som arvingerne ikke har indflydelse på. Det er derfor foreslået som hovedreglen, at når dødsfaldet er sket inden den 1. januar 1969, skal det offentligt skiftede bo alene svare skat i overensstemmelse med de hidtil gældende regler. Dette gælder også, hvor der efter dødsfaldet er påbegyndt privat skifte, og boet efter den 1. januar 1969 overgår til offentligt skiftebehandling. Såfremt boet skulle beskattes efter kildeskattelovens regler, ville lovens § 20, stk. 5, føre til, at beskatningen skulle ske fra den 1. januar 1969, således at der her ville opstå de samme praktiske vanskeligheder ved gennemførelsen af beskatningen som for boer, hvor offentligt skifte er påbegyndt før den 1. januar 1969. Der vil forekomme en del tilfælde, hvor en gift person er afgået ved døden før den 1. januar 1969, medens den

efterlevende ægtefælle efter hensiddén i uskiftet bo afgår ved døden efter den nævnte dato. Boet efter den længstlevende ægtefælle skal i henhold til paragraffens stk. 1, 2. pkt., i sin helhed være omfattet af kildeskattelovens bestemmelser. Heraf følger, at der også sker beskatning efter kildeskattelovens regler med hensyn til den del af bo-midlerne, der skiftes efter førstafdøde.

Til § 5.

Reglerne i kildeskattelovens afsnit III om opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue anvendes første gang for indkomståret 1969. For skattepligtige, hvis indkomstår afviger fra kalenderåret, vil de nye regler første gang finde anvendelse på det indkomstår, der træder i stedet for kalenderåret 1969, jfr. forslaget § 2; det vil normalt være indkomstår, der begynder i kalenderåret 1968 og udløber i kalenderåret 1969. De nye regler skal anvendes på indkomsten i hele regnskabsåret, men ifølge forslaget § 6, stk. 2, skal der kun opkræves den del af den på dette grundlag beregnede skat, der forholdsmæssigt svarer til den del af regnskabsåret, der falder efter den 1. januar 1969. Når det således er foreslået at medregne også den del af regnskabsårets indtægt, der ligger før den 1. januar 1969, skyldes det, at man herved opnår, at også skattepligtige med regnskabsår, der afviger fra kalenderåret, kommer til at svare skat af en indtægt, der på sædvanlig måde er opgjort på grundlag af indkomsten i en hel regnskabsperiode.

Efter de gældende regler beskattes tilflyttere fra udlandet ved de første skatteansættelser normalt af deres indkomst i den periode, de skatteansættes for, i stedet for som andre skattepligtige af indkomsten i det forudgående indkomstår. Det vil efter omstændighederne kunne virke urimeligt, at en tilflytter som følge af overgangen til kildeskatteordningen skulle blive beskattet to gange af indkomsten i januar kvartal 1969. Det foreslås derfor, at der ved tilflytteransættelser for skatteåret 1968-69 kun skal tages hensyn til indkomsten i tiden indtil den 31. december 1968.

Til § 6.

Efter kildeskattelovens § 88, stk. 2, får ændringer i reglerne for beregning af indkomst- og formueskat til staten, hvor ikke andet særligt bestemmes, for personer med et andet indkomstår end kalenderåret virkning fra samme tidspunkt, som hvis den pågældende anvendte kalenderåret som indkomstår. Som anført i bemærkningerne til § 5 skal indkomsten for de heromhandlede skattepligtige opgøres for hele det indkomstår, der træder i stedet for kalenderåret